

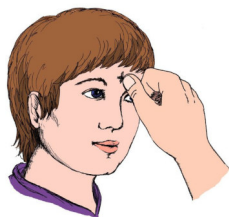

Liběšický

Poutníček

roč.23, č.7

18.2. 2024

18.2. Ne **1. neděle postní – s udílením popelce**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

19.2. Po *pondělí po 1. neděli postní*
od 13.30 aktivity spolku Rytířů Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

20.2. Út *úterý po 1. neděli postní*
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
ve 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Měcholupy

21.2. St *středa po 1. neděli postní*

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích
od 16.00 aktivity spolku Rytířů Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

22.2. Čt *svátek Stolce svatého apoštola Petra*
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
od 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Liběšice

začíná nověna před biskupským svěcením – za nového biskupa Stanislava

23.2. Pá *pátek po 1. neděli postní*

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 17.00 v Liběšicích
následuje společná modlitba **křížové cesty**
od 16.00 Poutníkův klub pro děti na faře v Liběšicích

24.2. So *sobota po 1. neděli postní*
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích

25.2. Ne **2. neděle postní**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

- O svátku Stolce svatého apoštola Petra začíná **Nověna před biskupským svěcením** našeho nového litoměřického biskupa Stanislava Příbyla. Všichni jsme srdečně zváni k modlitbám za našeho nového pastýře naší diecéze, který převezme tento nelehký úkol v sobotu 2. března při svém biskupském svěcení v katedrále v Litoměřicích. Na biskupské svěcení jsou všichni srdečně zváni. Pro očekávané množství účastníků, kteří se nevejdou do katedrály, budou před katedrálou velkoplošné obrazovky a celou liturgii bude přenášet v přímém přenostu Televize Noe. Text nověny najdete na našich webových stránkách www.libesice.com.

Poutníčkova

příloha

roč.23, č.7

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Ve stále virtuálnějším světě pečujme o druhé konkrétními činy

(Papež František, 11.2.2024)

Dnešní evangelium nám představuje uzdravení malomocného (srov. Mk 1,40-45). Nemocnému, který ho o to prosí, Ježíš odpovídá: "Chci, buď očištěn!" (v. 41). Vyslovuje velmi jednoduchou větu, kterou ihned uvádí do praxe. A skutečně, "okamžitě malomocenství zmizelo a on byl uzdraven" (v. 42). To je Ježíšův styl jednání s trpícími: málo slov a konkrétní skutky.

Mnohokrát v evangeliu vidíme, že se takto chová k těm, kdo trpí: k hluchoněmým (srov. Mk 7,31-37), ochrnutým (srov. Mk 2,1-12) a mnoha dalším potřebným (srov. Mk 5). Dělá to tak vždy. Mluví málo a po slovech ihned následují činy: sklání se, bere za ruce, uzdravuje. Nezdržuje se řečmi ani výslechy, tím méně pietismem a sentimentalitou. Spíše projevuje jemnou skromnost toho, kdo pozorně naslouchá a starostlivě jedná, pokud možno bez toho, aby byl nápadný.

Je to nádherný způsob lásky a jak je dobré, abychom si jej představovali a osvojili! Zamysleme se také nad tím, kdy potkáváme lidi, kteří se takto chovají: střízliví ve slovech, ale velkorysí v jednání; ne ochotní se předvádět, ale připravení být nápomocní; účinně pomáhající, protože jsou ochotní naslouchat. Přátele, kterým člověk může říci: "Můžeš mě vyslechnout?" "Můžeš mi pomoci?", s jistotou, že uslyší odpověď, téměř ve smyslu Ježíšových slov: "Ano, chci, jsem tu pro tebe, abych ti pomohl!". Tato konkrétnost je o to důležitější ve světě, jako je ten náš, v němž se zdá, že se prosazuje prchavá virtualita vztahů.

Naslouchejme raději tomu, jak nás provokuje Boží slovo: "Je-li bratr nebo sestra nahý a nemá dostatek denního pokrmu a někdo z vás mu řekne: 'Jdi v pokoji, zahřej se a nasyt', ale nedá mu to, co potřebuje k tělu, k čemu je to dobré?" (Jk 2,15-16). To říká apoštol Jakub. Láska potřebuje konkrétnost, láska potřebuje přítomnost, láska potřebuje setkání, láska potřebuje darovaný čas a prostor: nelze ji redukovat na hezká slova, obrázky na displeji, selfie momentky nebo uspěchané zprávy. Jsou to užitečné nástroje, které mohou pomoci, ale k lásce nestačí, nemohou nahradit konkrétní přítomnost.

Ptejme se dnes sami sebe: Umím naslouchat lidem, jsem k dispozici jejich dobrým prosbám? Nebo se vymlouvám, otálím, schovávám se za abstraktní a zbytečná slova? Konkrétně: kdy jsem naposledy šel navštívit osamělého nebo nemocného člověka - každý ať si odpoví ve svém srdci - nebo kdy jsem naposledy změnil své plány, abych vyhověl potřebám těch, kteří mě žádají o pomoc?

Maria, starostlivá v péči, pomoz nám být v lásce ochotní a konkrétní.